DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/514

z dne 18. decembra 2014

o informacijah, ki jih morajo pristojni organi posredovati Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge v skladu s členom 67(3) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 ([1]) ter zlasti člena 67(5) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Podrobneje je treba opredeliti informacije, ki jih morajo pristojni organi držav članic v skladu s členom 67(3) Direktive 2011/61/EU vsako četrtletje posredovati Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA), da mu omogočijo ocenjevanje delovanja enotne licence za upravitelje alternativnih investicijskih skladov EU (EU UAIS), ki upravljajo ali tržijo alternativne investicijske sklade EU (EU AIS) v Uniji, pogojev poslovanja AIS in njihovih upraviteljev ter možen učinek razširitve enotne licence.

(2) Pomembno je zagotoviti, da so informacije, ki jih posredujejo pristojni organi, koristne in lahko prispevajo k utemeljeni oceni. Vsi pristojni organi bi zato morali posredovati informacije, ki omogočajo dosledno oceno v celotni Uniji, pri čemer bi bilo treba ohraniti možnost, da posredujejo tudi dodatne informacije, za katere bi lahko menili, da so koristne za oceno splošnega delovanja enotne licence EU, nacionalnih predpisov, ki urejajo zasebno plasiranje, ter možnega učinka razširitve enotne licence na sklade in upravitelje tretjih držav. Za zagotovitev, da enoten sklop zahtev za poročanje velja neposredno za vse pristojne organe, je treba pravila o informacijah, ki jih je treba posredovati ESMA, določiti v obliki uredbe.

(3) Za oceno uporabe enotne licence EU je treba zbrati kvantitativne podatke o UAIS in AIS, ki uporabljajo enotne licence, iz členov 32 in 33 Direktive 2011/61/EU, podatke o sodnih pristojnostih, kjer potekajo čezmejne dejavnosti, in podatke o vrstah čezmejnih dejavnosti.

(4) Učinkovito sodelovanje med pristojnimi organi je bistven vidik splošnega delovanja enotne licence EU. Za oceno učinkovitosti je bistveno zbrati informacije o tem, kako pristojni organi sodelujejo pri izpolnjevanju obveznosti v skladu s členoma 45 in 50 Direktive 2011/61/EU. To pomeni ocenjevanje primerov, ko je bilo treba uporabiti različne pristojnosti, ustreznih ukrepov, ki so bili sprejeti, ter učinkovitosti sodelovanja z vidika časovne razporeditve, koristnosti in podrobnosti.

(5) Enotna licenca EU temelji na sistemu priglasitev z uradnimi obvestili iz členov 32 in 33 Direktive 2011/61/EU. Pristojni organi bi zato morali posredovati informacije o delovanju takega sistema, zlasti z vidika časovne razporeditve, tekočega delovanja, kakovosti priglašenih informacij in vseh možnih odstopanj zaradi njegove uporabe.

(6) Da se omogoči objektivna ocena, bi morali pristojni organi zagotoviti informacije o delovanju enotne licence tudi z vidika vlagateljev, zlasti glede učinkov na zaščito vlagateljev. Pristojni organi bi morali posredovati tudi informacije o pritožbah, ki jih vlagatelji vlagajo glede UAIS ali AIS, ustanovljenih v državah članicah, kjer vlagatelj nima stalnega prebivališča, poizvedbah vlagateljev v zvezi z razporeditvijo pristojnosti med pristojnimi organi iz različnih držav članic in vseh vprašanjih, povezanih z ureditvijo trženja.

([1]) UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

(7) Ocena delovanja enotne licence mora ustrezno upoštevati vlogo ESMA pri reševanju odstopanj med pristojnimi organi glede čezmejnega upravljanja ali trženja. Pristojni organi bi zato morali sporočiti svoje mnenje o uporabnosti, časovni razporeditvi, kakovosti ali vseh drugih vprašanjih, povezanih s sodelovanjem ESMA.

(8) Za oceno delovanja veljavnih nacionalnih ureditev, ki ne-EU UAIS in ne-EU AIS omogočajo delovanje v posameznih državah članicah, je treba poznati vse podrobnosti pravnih okvirov, ki so jih sprejele posamezne države članice, njihove posebnosti in razlike v primerjavi s pravili, ki veljajo za EU UAIS in EU AIS. Pomembno je tudi zbrati kvantitativne informacije o številu ne-EU AIS, ki se tržijo v državah članicah, in ne-EU UAIS, ki upravljajo ali tržijo AIS v državah članicah. Take informacije bi morale vključevati tudi podatke o ukrepih izvrševanja in nadzora ter dodatnih informacijah, ki jih na zahtevo predložijo nadzorni organi tretjih držav.

(9) Pristojni organi bi morali sporočiti informacije o vseh dogovorih o sodelovanju z nadzornimi organi tretjih držav, s katerimi ESMA še ni seznanjen, po njegovem sodelovanju v pogajanjih o večstranskih memorandumih o soglasju. Da bi se lahko ocenilo delovanje dogovorov o sodelovanju, je pomembno zbrati informacije o učinkovitosti takih dogovorov o sodelovanju, kot so kvantitativne in kvalitativne informacije o tem, kako se uporabljajo različna pooblastila, predvidena v navedenih dogovorih. To vključuje zahteve po informacijah, obiskih na kraju samem in izmenjavi informacij. Učinkovitost sodelovanja bi bilo treba oceniti z vidika pomembnosti, podrobnosti, časovne razporeditve in celovitosti prejete pomoči.

(10) Pristojni organi bi morali predložiti informacije o vseh značilnostih ureditve tretjih držav, ki dejansko ali pravno povzročajo omejitve ali težave za pristojni organ države članice pri izvajanju nadzornih nalog ali za subjekte tretjih držav pri neposredni predložitvi informacij. Zbrati bi bilo treba tudi informacije o pritožbah vlagateljev in ukrepih, ki jih pristojni organi sprejmejo kot odziv na take pritožbe.

(11) Ocena povezanosti obeh sistemov, vzpostavljenih za upravljanje ali trženje AIS, bi morala temeljiti na dokazih, ki kažejo splošne razmere na notranjem trgu, ter kratkoročni in dolgoročni oceni razvoja trga, vključno z možnimi ovirami na trgu in izkrivljanjem konkurence. Ocene bi bilo treba izvesti na podlagi dokazov o enakih konkurenčnih pogojih za države članice in posamezne tretje države, na primer v smislu regulativne obremenitve, konkurenčnih pogojev ali nadzora. Pristojni organi bi morali posredovati konkretne informacije o splošnih ali posebnih vprašanjih, ki zadevajo posamezne tretje države, in navesti vir takih vprašanj.

(12) Pristojni organi bi morali pri predložitvi informacij o možnih ovirah na trgu in izkrivljanju konkurence upoštevati vse kolektivne naložbene podjeme in njihove upravitelje. Pomembno je opredeliti, ali in v kakšnem obsegu bi lahko uvedba enotne licence za tretje države vplivala na EU AIS in kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, ustanovljene na podlagi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), ter njihove upravitelje. To je zlasti pomembno, ker opredelitev ne-EU UAIS iz Direktive 2011/61/EU zajema vse kolektivne naložbene podjeme, ustanovljene v tretjih državah, vključno s tistimi, za katere bi veljala Direktiva 2009/65/ES, če bi bili ustanovljeni v državi članici. Poleg tega je treba za izmero splošnega učinka na trg ugotoviti možen učinek na druge posrednike, ki delujejo v sektorju upravljanja premoženja, kot so depozitarji ali ponudniki storitev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pristojni organi v skladu s členom 67(3) Direktive 2011/61/EU Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) posredujejo naslednje informacije:

(a) informacije v zvezi z delovanjem enotne licence EU za upravitelje alternativnih investicijskih skladov EU (UAIS), ki upravljajo in/ali tržijo alternativne investicijske sklade EU (AIS), kot je določeno v členih 2 do 7;

([1]) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

(b) informacije v zvezi s tem, kako EU UAIS tržijo ne-EU AIS v državah članicah in kako ne-EU UAIS upravljajo in/ali tržijo AIS v državah članicah v skladu z veljavnimi nacionalnimi ureditvami, kot je določeno v členih 8 do 13;

(c) informacije v zvezi z učinkom delovanja sistemov iz točk (a) in (b) tega odstavka, kot je določeno v členu 14.

Člen 2

V zvezi s tem, kako se uporablja enotna licenca, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) število EU UAIS, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 7 Direktive 2011/61/EU;

(b) število EU UAIS, ki tržijo enote ali deleže EU AIS v skladu s členom 32 Direktive 2011/61/EU, število EU AIS in razdelkov AIS, ki se tržijo v skladu s členom 32 Direktive 2011/61/EU, ter razčlenitev po matičnih državah članicah in državah članicah gostiteljicah;

(c) število EU UAIS, ki upravljajo EU AIS v skladu s členom 33 Direktive 2011/61/EU, število EU AIS, ki se upravljajo v skladu s členom 33 Direktive 2011/61/EU, ter razčlenitev po matičnih državah članicah in državah članicah gostiteljicah;

(d) število EU UAIS, ki v skladu s členom 33 Direktive 2011/61/EU upravljajo EU AIS, ustanovljene v drugi državi članici, z ustanovitvijo podružnice, in število EU UAIS, ki v skladu s členom 33 Direktive 2011/61/EU neposredno upravljajo EU AIS, ustanovljene v drugi državi članici.

Člen 3

V zvezi s težavami, ki so se pojavile glede učinkovitega sodelovanja med pristojnimi organi, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) število primerov, v katerih je pristojni organ uradno obvestil pristojni organ matične države članice UAIS o dogodku iz člena 45(5) Direktive 2011/61/EU, pri čemer navedejo vrsto dogodka;

(b) število primerov, v katerih je pristojni organ, ko ga je pristojni organ države članice gostiteljice uradno obvestil, kot je opisano v členu 45(5) Direktive 2011/61/EU, sprejel ukrepe iz člena 45(5) navedene direktive, pri čemer navedejo vrsto sprejetih ukrepov;

(c) število primerov, v katerih je pristojni organ, ko je pristojni organ matične države članice UAIS uradno obvestil o dogodku iz člena 45(5) Direktive 2011/61/EU, sprejel ukrepe iz člena 45(6) navedene direktive, pri čemer navedejo vrsto sprejetih ukrepov;

(d) število primerov, v katerih je pristojni organ uradno obvestil pristojni organ matične države članice UAIS o dogodku iz člena 45(7) Direktive 2011/61/EU, pri čemer navedejo vrsto dogodka;

(e) število primerov, v katerih je pristojni organ, ko ga je pristojni organ države članice gostiteljice uradno obvestil, kot je opisano v členu 45(7) Direktive 2011/61/EU, sprejel ukrepe v skladu s členom 45(7) navedene direktive, pri čemer navedejo vrsto sprejetih ukrepov;

(f) število primerov, v katerih je pristojni organ, ko je pristojni organ matične države članice UAIS uradno obvestil o dogodku, kot je opisan v členu 45(7) Direktive 2011/61/EU, sprejel ukrepe iz člena 45(8) navedene direktive, pri čemer navedejo vrsto sprejetih ukrepov;

(g) število poslanih in prejetih uradnih obvestil v skladu s členom 50(5) Direktive 2011/61/EU, pri čemer navedejo ukrepe, sprejete na podlagi uradnega obvestila;

(h) v zvezi s prošnjami za pomoč, ki jih vložijo pristojni organi:

— število in vrsto prošenj,

— število zavrnjenih prošenj in razloge za zavrnitev,

— stopnjo zadovoljstva s prejeto pomočjo in ugotovljene težave,

— povprečen čas do prejema odgovora;

(i) v zvezi s prošnjami za pomoč, ki jih pristojni organ prejme od pristojnih organov v drugih državah članicah:

— število in vrsto prošenj,

— število zavrnjenih prošenj in razloge za zavrnitev,

— povprečen čas, potreben za odgovor;

(j) število preverjanj ali preiskav na kraju samem, ki jih je pristojni organ opravil v drugi državi članici v skladu s členom 54(1) Direktive 2011/61/EU, in število zahtev za preverjanja ali preiskave na kraju samem v drugi državi članici, ki so bile zavrnjene.

Člen 4

V zvezi z ugotovljenimi težavami glede učinkovitega delovanja sistema priglasitev z uradnimi obvestili iz členov 32 in 33 Direktive 2011/61/EU pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) povprečni čas med prejemom popolnega uradnega obvestila s strani UAIS in časom, ko pristojni organ prejemnik uradno obvesti pristojni organ države članice gostiteljice;

(b) povprečni čas, v katerem pristojni organ matične države članice uradno obvesti UAIS, da lahko opravlja čezmejne dejavnosti, ki se šteje od dneva prenosa uradnega obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice;

(c) število zahtev, da pristojni organ države gostiteljice pojasni uradno obvestilo;

(d) število sporov med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice glede postopka uradnega obveščanja.

Člen 5

V zvezi z vprašanji zaščite vlagateljev, povezanih z AIS, ki se tržijo ali upravljajo iz druge države članice, in AIS, ki se tržijo v skladu s členom 43 Direktive 2011/61/EU, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) število in vrsto pritožb vlagateljev, naslovljenih na pristojni organ, v zvezi z AIS, ki jih trži ali upravlja UAIS, ustanovljen v drugi državi članici, navedene razloge in način, kako so bile take pritožbe rešene;

(b) dokaze o nejasnosti med vlagatelji glede razporeditve nalog nadzora med pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice;

(c) vsa vprašanja glede delovanja ureditev, ki jih je UAIS vzpostavil za trženje AIS, in ureditev, vzpostavljenih za preprečitev trženja enot ali deležev AIS malim vlagateljem, kot določa točka (h) Priloge IV k Direktivi 2011/61/EU.

Člen 6

V zvezi z reševanjem sporov v okviru ESMA pristojni organi posredujejo informacije o stopnji zadovoljstva z reševanjem sporov v okviru ESMA glede zadev, povezanih z delovanjem enotne licence za EU UAIS, ki upravljajo in/ali tržijo EU AIS.

Člen 7

Pristojni organi posredujejo naslednje informacije v zvezi z učinkovitostjo zbiranja informacij o spremljanju sistemskega tveganja in njihove izmenjave:

(a) število primerov, v katerih je pristojni organ od drugega pristojnega organa prejel informacije o spremljanju sistemskega tveganja, pri čemer razlikujejo:

— ponavljajoče se informacije, ki se dajo na voljo v skladu s prvim stavkom člena 25(2) Direktive 2011/61/EU,

— dvostranske informacije o pomembnih virih tveganja izpostavljenosti, ki se posredujejo v skladu z drugim stavkom člena 25(2) Direktive 2011/61/EU,

— priložnostne informacije, ki se dvostransko izmenjujejo v skladu s členom 53 Direktive 2011/61/EU;

(b) število primerov, v katerih si je pristojni organ z drugim pristojnim organom izmenjal informacije o spremljanju sistemskega tveganja, pri čemer se razlikujejo:

— informacije, ki se redno sporočajo v skladu s členom 25 Direktive 2011/61/EU,

— priložnostne informacije, ki se dvostransko izmenjujejo v skladu s členom 53 Direktive 2011/61/EU.

Člen 8

V zvezi z ne-EU AIS, ki jih tržijo EU UAIS v skladu s členom 36(1) Direktive 2011/61/EU, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) pravne predpise, v skladu s katerimi je tako trženje dovoljeno, vključno z opisom posebnih pogojev, ki se uporabljajo;

(b) število EU UAIS, ki jim pristojni organ izda dovoljenje za trženje ne-EU AIS v svoji sodni pristojnosti v skladu s členom 36 Direktive 2011/61/EU, in število ne-EU AIS, ki se tržijo;

(c) število zahtev za informacije v zvezi s trženjem ne-EU AIS, ki jih pristojni organ naslovi na EU UAIS;

(d) ukrepe izvrševanja ali nadzora ali sankcije, uvedene za EU UAIS v zvezi s trženjem ne-EU AIS.

Člen 9

V zvezi z AIS, ki jih tržijo ne-EU UAIS v skladu s členom 42(1) Direktive 2011/61/EU, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) pravne predpise, v skladu s katerimi je tako trženje dovoljeno, vključno z opisom posebnih pogojev, ki se uporabljajo;

(b) število ne-EU UAIS, ki tržijo AIS v sodni pristojnosti pristojnega organa v skladu s členom 42(1) Direktive 2011/61/EU, in število AIS, ki se tržijo;

(c) število zahtev za informacije v zvezi s trženjem AIS v skladu s členom 42(1) Direktive 2011/61/EU, ki jih pristojni organ naslovi na ne-EU UAIS;

(d) ukrepe izvrševanja ali nadzora ali sankcije, ki jih pristojni organ uvede za ne-EU UAIS v zvezi z obveznostmi iz členov 22, 23 in 24 ter 26 do 30 Direktive 2011/61/EU.

Člen 10

V zvezi z EU AIS, ki jih upravljajo ne-EU UAIS v skladu z veljavnimi nacionalnimi ureditvami, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) pravne predpise, v skladu s katerimi je tako upravljanje dovoljeno, vključno z opisom posebnih pogojev, ki se uporabljajo;

(b) število ne-EU UAIS, ki upravljajo EU AIS v sodni pristojnosti pristojnega organa, in število EU AIS, ki se upravljajo;

(c) število zahtev za informacije v zvezi z upravljanjem EU AIS, ki jih pristojni organ naslovi na ne-EU UAIS.

Člen 11

V zvezi s tem, ali so za zagotovitev nadzora sistemskega tveganja sklenjeni ustrezni dogovori o sodelovanju med pristojnim organom države članice in nadzornim organom tretje države ter ali so učinkoviti, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) ali so sklenjeni dvostranski dogovori o sodelovanju med pristojnim organom in nadzornimi organi v tretjih državah, o katerih niso potekala pogajanja ter niso bili sprejeti pod okriljem ESMA in zadevnih tretjih držav;

(b) v zvezi z zahtevami za informacije ali pomoč, ki jih pristojni organ predloži organom tretje države v skladu z dogovori o sodelovanju:

— število in vrsto zahtev,

— število zavrnjenih zahtev in razloge za zavrnitev,

— stopnjo zadovoljstva s prejeto pomočjo, vključno z ugotovljenimi težavami,

— povprečen čas do prejema odgovora;

(c) število obiskov na kraju samem, ki jih je pristojni organ v skladu z dogovori o sodelovanju zahteval od nadzornega organa tretje države in jih mora opraviti v njegovem imenu, ter število zahtev za obiske na kraju samem, ki so bile zavrnjene;

(d) število primerov, v katerih je v skladu z dogovori o sodelovanju od nadzornega organa tretje države prejel nezahtevane informacije o:

— vseh znanih pomembnih dogodkih, ki bi lahko negativno vplivali na nadzorovani subjekt,

— izvršilnih ali regulativnih ukrepih ali sankcijah, vključno s preklicem, opustitvijo ali spremembo zadevnih dovoljenj ali registracijo, v zvezi z ne-EU UAIS, ki tržijo ali upravljajo AIS v sodni pristojnosti pristojnega organa;

(e) število primerov, v katerih si je pristojni organ z drugimi pristojnimi organi izmenjal informacije, ki jih je prejel od nadzornih organov tretje države za zagotovitev nadzora sistemskega tveganja v skladu z dogovori o sodelovanju.

Člen 12

V zvezi z vprašanji zaščite vlagateljev, povezanih s trženjem in upravljanjem v skladu z veljavnimi nacionalnimi ureditvami, pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) število in vrsto pritožb, ki jih vlagatelji naslovijo na pristojni organ v zvezi z AIS, ki se tržijo v navedeni sodni pristojnosti v skladu z veljavno nacionalno ureditvijo;

(b) izvršilne ali regulativne ukrepe ali sankcije, ki jih uvede pristojni organ, vključno s preklicem, opustitvijo ali spremembo zadevnih dovoljenj ali registracijo, v zvezi z ne-EU UAIS, ki tržijo ali upravljajo AIS v navedeni sodni pristojnosti, ali ne-EU AIS, ki jih v navedeni sodni pristojnosti tržijo EU UAIS.

Člen 13

V zvezi z značilnostmi regulativnega in nadzornega okvira tretje države, ki bi lahko pristojnemu organu preprečili učinkovito izvajanje nadzornih nalog, pristojni organ posreduje naslednje informacije:

(a) težave ali ovire v zvezi z uporabo regulativnega in nadzornega okvira, s katerimi se je pristojni organ srečal pri izvajanju nadzora ne-EU UAIS ali ne-EU AIS;

(b) težave pri pridobivanju informacij neposredno od ne-EU UAIS.

Člen 14

V zvezi z učinkom na delovanje sistema iz člena 1(a) in (b) pristojni organi posredujejo naslednje informacije:

(a) dokaze, da so se UAIS, ustanovljeni v njihovi sodni pristojnosti, preselili v tretje države, pri čemer podrobneje opredelijo skupne številke za število AIS in sredstev, ki se upravljajo, na tretjo državo ter razloge za tako selitev;

(b) podrobne informacije o vseh ugotovljenih ali pričakovanih ovirah na trgu ali izkrivljanju konkurence med kolektivnimi naložbenimi podjemi EU in tretjih držav ter upravitelji kolektivnih naložbenih podjemov EU in tretjih držav;

(c) dokaze, da so se upravitelji kolektivnih naložbenih podjemov EU, ki imajo dovoljenje v njihovi sodni pristojnosti, srečali s težavami ali omejitvami pri lastnem ustanavljanju ali trženju kolektivnih naložbenih podjemov, ki jih upravljajo v kateri koli tretji državi, pri čemer navedejo tretjo državo;

(d) dokaze o težavah ali omejitvah v tretjih državah, ki upravitelje kolektivnih naložbenih podjemov EU, ki imajo dovoljenje v njihovi sodni pristojnosti, odvračajo od lastnega ustanavljanja ali trženja kolektivnih naložbenih podjemov, ki jih upravljajo v kateri koli tretji državi, pri čemer navedejo tretjo državo;

(e) informacije, ki kažejo kakršne koli druge splošne ali posebne težave, s katerimi se upravitelji kolektivnih naložbenih podjemov EU srečujejo pri lastnem ustanavljanju ali trženju kolektivnih naložbenih podjemov, ki jih upravljajo v tretjih državah, pri čemer navedejo tretjo državo.

Člen 15

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2014

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER